

ת"ד 10220/04/21 - מדינת ישראל נגד גאורגי גלסטיין

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

ת"ד 10220-04-21 מדינת ישראל נ' גלסטיין
בפני כבוד השופט אלכס אחר

בעניין: המאשימה	מדינת ישראל
נגד	ע"י ב"כ עוה"ד מילנה סדיקוב
הנאשם	גאורגי גלסטיין
	ע"י ב"כ עוה"ד רון מייסטר

הכרעת דין

הנאשם הועמד לדין על כך שביום 7/1/21 סמוך לשעה 15:45 נהג ברכב מסוג שברולט מספר רישוי 25015801 באזור התעשייה בעיר חדרה, ברח' המסגר מכיוון דרום לצפון והתקרב אל הצומת לרחוב המתכת (להלן: "הצומת"), באותו מקום לפני הצומת מוצב בימין הדרך בכוון נסיעת הנאשם תמרור 302 (עצור ותן זכות קדימה לתנועה בדרך החוצה). באותה שעה נהג מר נמרוד רחבי (להלן: "הנהג המעורב") באופנוע, מסוג ימהה, מספר רישוי 5234513 (להלן: "האופנוע המעורב") ברח' המתכת ממערב למזרח והתקרב אל הצומת הנ"ל משמאל לכוון נסיעת הנאשם. הנאשם אשר נהג בקלות ראש, לא נתן תשומת לב מספקת לדרך, לא ציית לתמרור שהיה מוצב בדרך בכוון נסיעתו, לא נתן זכות קדימה לאופנוע המעורב, גרם לתאונה ופגע בו.

כתוצאה מהתאונה נחבל הנהג המעורב חבלות של ממש כמפורט בסעיף 5 לעובדות כתב האישום - שבר פמור דיאפיזרי מימין, עבר קיבוע ושחזור ונזקק לאשפוז. כלי הרכב המעורבים בתאונה אף הם ניזוקו.

במעשיו אלה, ייחסה המאשימה לנאשם את העבירות הבאות: נהיגה בקלות ראש, אי ציות לתמרור 302 בצומת עצור וזכות קדימה, התנהגות הגורמת לנזק וחבלה של ממש.

ביום 3/11/21 נמסרה תשובת הנאשם לאישום כדלהלן: "הנאשם מודה בנהיגה בזמן ובמקום, הנאשם מודה בכל העובדות המפורטות בכתב האישום, למעט סעיף 4 לעובדות כתב האישום, מוותר על זימון הרופאים". משמע, המחלוקת אשר למעשה טעונה הכרעה היא אחריות הנאשם לגרימת התאונה, כפי שהדבר מתבטא בסעיף 4 לעובדות כתב האישום. היינו, האם הנאשם נהג בקלות ראש ללא תשומת לב מספקת לדרך, לא ציית לתמרור שהיה מוצב בכיוון נסיעתו, לא נתן זכות קדימה לאופנוע המעורב וגרם לתאונה.

א. פרשת התביעה:

מטעם המאשימה העידו לפניי השוטר אשר הגיע לזירה, הבוחן המשטרתי וכן נהג המעורב. כמו כן הוגשו מספר מוצגים וביניהם דוח הפעולה והדוח המסכם של הבוחן, לוח תצלומים מזירת התאונה ביום התאונה, סקיצה שערך הבוחן, הודעת הנאשם וכן תיעוד רפואי של המעורב לאחר התאונה.

עיקר עדות רס"ב פריד עזאם - העד הינו שוטר סיור שלדבריו קיבל את הקריאה אודות התאונה והגיע למקום לאחר שמודיע הודיע על התאונה.

בדוח הפעולה שמילא (ת/1) נרשם שהגיע למקום התאונה "על הרצפה היה שרוע רוכב האופנוע וצוות מד"א מעניק לו טיפול ראשוני...בתחקור ראשוני עמו מסר כי הוא נהג באופנוע בנסיעת מבחן ברחוב המתכת למזרח ונהג הרכב הפרטי שנסע ברחוב המסגר לצפון לא עצר בעצור ופגע בו, הנ"ל פונה על ידי אמבולנס של מד"א לבית החולים הלל יפה במצב קל....יש לציין כי גם את האופנוע וגם את הרכב הפרטי הזיזו טרם הגעתי למקום. הרכב הפרטי מסוג שברולט עמד על המדרכה עם הפנים למערב....שאלתי אותו (את נהג הרכב הפרטי - א"א) לגבי נסיבות התאונה ענה כי הגיע לצומת עצר בעצור התקדם לאט והתחיל לפנות שמאלה למערב ולא הספיק לראות את האופנוע שנסע מהר. להוסיף כי ביציאה מרחוב המסגר מוצב תמרור 302 מצד ימין של הצומת באופן ברור ובולט לעין". השוטר גם צילם תמונות של הרכב ושל האופנוע (ת/2).

בבית המשפט ציין השוטר שאם לא רשם בדוח שפגש במודיע אז ככל הנראה לא פגש בו (עמ' 3 לפרוטוקול ש' 1-3) ושם היו עדים נוספים מלבד הנהגים המעורבים אז היה מציין זאת עמ' 4 לפרוטוקול ש' 1-3).

עיקר עדות מר נמרוד רחבי - העד הינו הנפגע, רוכב האופנוע. רחבי סיפר כי הוא לא זוכר את שעת התאונה המדויקת מאחר שזו התרחשה כשנה וחצי טרם עדותו אך זה היה "לקראת סיום סוף יום העבודה, יצאתי לנסיעת מבחן על אופנוע, במסגרת העבודה שלי, אני עובד בסוכנות מטרו מוטור ברח' האומן 1 באזור התעשייה בחדרה. יצאתי לנסיעת מבחן עם קטנוע שיש לו תקלת מצמד, תפקידי היה לבחון את האופנוע הנ"ל, נסעתי ברח' מקביל למוסך דרך שאני כל יום נוסע שם לנסיעות מבחן, כאשר התחלתי להתקרב לצומת T שיש בכביש, 10 מ' ממני הופיע רכב שנעצר על הצומת וכתוצאה מכך ניסיתי לבצע בלימת חירום ראיתי שהבלימה לא תספיק לי וניסיתי לסטות ימינה אך לא הצלחתי לעשות זאת, כתוצאה מכך פגעתי ברכב". העד הסביר ש"כאשר יש מצמד תקול אופנוע לא יוכל לעלות במהירות. לכן התאונה קרתה בסביבות 30-40 קמ"ש, מקסימום" לדבריו, לא הייתה תנועה לפניו או מאחוריו (שם, עמ' 6 ש' 1-14). בעקבות התאונה נשברו ידו, רגלו וגבו של ברכה, והוכנסו לו פלטינות (תעודה רפואית הוגשה בהסכמה ת/2).

בחקירתו הנגדית, התייחס לעובדה שאמר במשטרה שהנאשם הגיע מצד ימין שלו והסביר שהנאשם "היה מצד שמאל שלי, הרכב נכנס משמאל לשמאל או לפחות מהאמצע אבל לא מהימין, אם היה פונה מהימין היה לי מרווח מהכביש והוא חסם לי את כל הצומת" (שם, ש' 23-24 וכן עמ' 9 ש' 17-18). בנקודה זו אני מוצא להעיר כי על אף ניסיונות ב"כ הנאשם לכל הפחות לבלבל את העד, הרי שמקריאת הודעתו במשטרה ברור כי העד התייחס לימין ככיוון

ממנו הגיע הנאשם ביחס אליו, שהרי זוהי צומת T, בעוד שבתשובתו לפניי השיב על הנתבים מהם פנה וטען שהנאשם הגיע כשהוא איננו בנתיב הימני שלו כי אם במרכז הכביש או בנתיב הנגדי שהרי כאמור, המדובר בצומת טי ואין כביש משמאלו של הכביש ממנו הגיע הנפגע.

רחבי נשאל אודות סימון הבוחן על גבי הסקיצה היכן נמצאו חריטות קלות ושברים וטען ששם הייתה הפגיעה ו"לפי מקום המשולש רואים שהרכב נכנס שמאלה שמאלה כי אם הרכב היה נכנס רגיל בנתיב הימני ופונה כפי שצריך לפנות בצומת היה מגיע לנתיב שלו ולא לנתיב שלי כפי שהמשולש מתאר" (שם, עמ' 10 ש' 26 - עמ' 11 ש' 3).

רחבי עומת עם גרסת הנאשם שלפני רחבי נסעה משאית שפנתה ימינה לכיוון הנאשם ורחבי בעצם ניסה לעקוף אותה וענה בבהירות ש"לא הייתה קיימת שום משאית לא לפני ולא אחרי התאונה בכביש" (שם, ש' 25).

בחקירתו החוזרת נתבקש להבהיר את סוגיית הכיוונים והבהיר שכאשר הוא נסע ישר "בנתיב הימני שלי הוא היה מולי" (שם, ש' 32).

מסמכיו הרפואיים של רחבי הוגשו (ת/12) וכך מטעם ב"כ הנאשם הוגשה גם הודעתו במשטרה (נ/2) שנגבתה כחודש לאחר התאונה בתאריך 07.02.21.

בהודעה מסר רחבי שרכב על האופנוע במסגרת תיקונו כחלק מעבודתו כמכונאי במוסך ב"מסלול קבוע בו אני בוחן רכבים, מצד ימין יש צומת T ויש שם שלט עצור, ופתאום אני רואה כשאני בתחילת הצומת רכב שנכנס לצומת מצד ימין שלי כשראיתי אותו התחלתי לבלום בלימת חירום, ואז הרכב פשוט נעצר כשהחלק האחורי של הרכב על הנתיב שלי, ניסיתי לברוח ימינה אבל לא הספקתי ופגעתי בחלק האחורי של דופן שמאל של הרכב עם הצד של האופנוע, אני עפתי מעל הרכב והאופנוע נשאר צמוד לרכב, אחר כך הזיזו את האופנוע הצידה והנהג הזיז גם את הרכב" (נ/2 ש' 9-1).

רחבי נשאל וסיפר שנהג במהירות "30-40 קמ"ש, הילוך שני או שלישי, החלפנו לאופנוע קלאץ' והבדיקה הייתה לבדוק אם הוא מחליק במהירויות נמוכות" כך גם, ההגה הבלמים והצמיגים היו תקינים לפני ובזמן התאונה (שם, ש' 10-14). רחבי נשאל על מצב התנועה בכביש וסיפר ש"בזמן התאונה לא היו עוד רכבים בכביש...המרחק בינינו היה משהו כמו 10-15 מטר, אני הייתי בכניסה לצומת והוא נכנס לנתיב שלי מצד ימין. אני כמעט בטוח שהוא לא עצר כי אם הוא היה עוצר היה רואה אותי. כשהוא קלט אותי כנראה הוא נבהל ופשוט נעצר כשהחלק האחורי של הרכב על הנתיב שלי, אחר כך כששאלתי אותו למה לא המשיך אמר שראה אותי ונבהל" (שם, ש' 19-25).

עיקר עדות רס"ב שי נטל - העד הינו בוחן משטרה שגבה את הודעת הנאשם וערך את המוצגים ת/3 - ת/11.

בדוח פעולת הבוחן מתאריך 07.01.21 (ת/5) נרשם שהבוחן הגיע לזירת התאונה לאחר שהרכבים המעורבים כבר הוזזו ומצא ששדה הראיה מכיוון נסיעת הנאשם לכיוון שמאל (הכיוון ממנו הגיע הנפגע) הוא 24 מטר מדוד מקו העצירה בעוד שמקו הצומת ניתן לראות כל רכב ממרחק 55 מטר מדוד. כך גם מכיוון נסיעתו של הנפגע ניתן לראות רכב המגיע מימינו ממרחק של 55 מטר מדוד.

עוד נרשם שמצא על רכב הנאשם נזק בדמות "דופן שמאל מערכת מגע משמאל לימין ומלפנים לאחור כולל חלק תחתון של דלת נהג, כנף אחורית, קורה עליונה בחלקה האחורי. על חישוק אחורי שמאל סימני פגיעה. על דלת תא המטען מעיכה קלה מלמעלה למטה כולל ניגובי אבק" ואילו באופנוע המעורב נמצא נזק בדמות "חזית הרכב מעיכה כולל שברים במסכת חזית כולל תושבת, כידון נדחף לאחור והסתובב. דופן שמאל שבר בפלסטיק ושפשוף במשקולת כידון". למרות הנזק שנמצא, הן רכבו של הנאשם והן האופנוע בו נהג הנפגע נמצאו תקינים כולל הגה, בלמים וצמיגים אך ברכב הנאשם נמצאו גם שחלוניות הקדמיים צופו ב"ציפוי כהה" (בעניין זה ר' תמונה 4 ללוח התצלומים ת/9).

עוד מצא הבוחן שעל הכביש היו "סימני חריטות קלות באספלט ומעט שברים מהאופנוע" (תמונה 16 בלוח התצלומים ת/9) ואלו "מעידים על אזור האימפקט".

לאור הנזקים, הסיק הבוחן שהיה מגע בין חלקו הקדמי של האופנוע ובין דופן שמאל של רכב הנאשם בדלת נהג ובכנף אחורית. כמו כן, הנזקים שנגרמו לקורה ולדלת המטען נגרמו מגופו של הנפגע לאחר האימפקט.

לאור הממצאים על הכביש הסיק הבוחן שהאימפקט היה בנתיב נסיעת האופנוע ואילו הנאשם פנה שמאלה שלא מצידו השמאלי של נתיב נסיעתו. הנאשם יכול היה לראות את האופנוע ממרחק 55 מטר אך למרות זאת, הנאשם לא ציית לתמרור עצור ובכך גרם לתאונה.

בסקיצה שערך הבוחן בזירת התאונה (ת/6) צוין המקום שבו נמצאו החריטות הקלות ושברי האופנוע וכן צוינו מידות הכביש והנתיבים מהם עולה שלא ייתכן שהנאשם החל לפנות לאחר שעצר בקו הצומת שכן הזווית איננה מאפשרת זאת. כמו כן עולה, שגם אם הנאשם פנה מתוך נתיבו ולא מתוך הנתיב הנגדי, הרי שלכל הפחות היה משלים את הפנייה לתוך נתיב נסיעתו של האופנוע. דהיינו, הנאשם "חתך" את הצומת, תוך שאין בידיו שדה ראייה מלא.

עוד באותו היום, התקשר הבוחן לאדם שנרשם כמודיע על התאונה אך זה מסר שעובד בסמוך ויצא לאחר ששמע את רעש ההתנגשות ולדבריו "לא ראה את התאונה עצמה" (ת/8).

בדוח פעולה של הבוחן מתאריך 07.01.21 - יום חמישי אחר הצהריים (ת/7) ציין הבוחן שהגיע למקום לאחר שהרכבים הוזזו, הנפגע פונה במצב קל והנאשם נותר במקום. ברכבו של הנאשם נמצאו חוטים ומתקן למצלמה אך הנהג טען שמזה זמן רב לא מותקנת מצלמה. עוד נמצאה מראה עם מצלמה ברכב אך גם זו הייתה ללא כרטיס זכרון תוך שהנאשם טוען שככה קנה את הרכב ושהמצלמה מעולם לא פעלה. הנאשם זומן לחקירה ביום ראשון.

בתאריך 10.01.21 נגבתה הודעת הנאשם בה טען שיצא מהמשרד, הגיע לתמרור עצור ועצר "לא היה שדה ראייה בכלל, התחלתי גלישה לאט לאט ראיתי שריק ויצאתי, כשאני באמצע הצומת ואני מסתכל שמאלה אני רואה את האופנוע טס אליי, אני קפאתי ובלמתי ואז שראיתי אותו שהוא מתחיל לאבד שליטה ניסיתי לצאת מהצומת ואז הוא פגע בי. ישר עצרתי בצד שלא יפריע האוטו" (ת/4 ש' 2-5). הנאשם סיפר שלפניו "לא היו רכבים, לפני האופנוע נסעה משאית שפנתה ימינה בצומת" (שם, ש' 15).

הנאשם מסר שבפעם הראשונה הסתכל שמאלה בקו העצירה אך "לא היה שדה ראייה בכלל, ואז גלשתי לכיוון הצומת, הסתכלתי עוד פעם על הקו של הבניין - איפה שמתחילה הצומת בעצם - ולא ראיתי שום רכב ופניתי שמאלה" לדבריו, כשהיה בקו של הצומת והסתכל בפעם השניה, המשאית פנתה ימינה ואחריה הוא לא ראה אף רכב (ש' 17-20).

הנאשם טען שלא הייתה ברשותו מצלמה שצילמה את התאונה מאחר שנתן את המצלמה שהייתה לו לאחיו.

הנאשם נשאל מאיזה מרחק ראה לראשונה את האופנוע וענה שהאופנוע "היה רחוק...אני ראיתי אותו ונתקעתי עם העיניים עליו וראיתי שהוא מנסה לבלום גם, אני לא יודע כמה מרחק היה שם. כשאני ראיתי אותו בפעם הראשונה כבר הייתי באמצע הצומת או אפילו כבר קצת ביציאה אפשר להגיד, כשראיתי אותו עצרתי, וכשהבנתי שהוא לא מצליח לבלום, אז ניסיתי לפנות את הצומת ונתתי גז...החזית של הרכב שלי הייתי באמצע הנתבי הנגדי בערך" (ש' 40-34). הנאשם הכחיש שהציפו הכהה בחלונות הקדמיים הפריע לו לראות.

בחקירתו הנגדית בפני הסביר הבוחן שהחריטות והשברים שנמצאו ותועדו בסעיף 9 לדוח הבוחן ובתמונה 16 ללוח התצלומים מעידים על אזור האימפקט וסימני החריטה נוצרו מהחלקה של האופנוע אחרי האימפקט (עמ' 5 לפרוטוקול ש' 8-6) כאשר הבוחן לא ערך תרשים מאחר שהרכבים הוזזו טרם הגעתו. הבוחן עמד על מסקנתו שמיקום סימני החריטה בקצה השמאלי של הצומת, חריטות שקרו אחרי האימפקט, מעידות שהנאשם פנה שמאלה שלא מתוך נתיב הנסיעה שלו **"אלא מהנתבי הנגדי לכיוון נסיעתו"** (עמ' 6 ש' 5-1 וכן עמ' 10 ש' 16-13).

הבוחן השיב שלא מצא עדים לתאונה ולא תפס וצילם את השברים שמצא בזירה אך לדבריו כשהוא מוצא **"שברי פלסטיק בזירת התאונה וסימנים של שברי פלסטיק שנמצאים במקום ההתאמה גם אם לא בוצעה באופן מדעי, היא עדיין התאמה יש עניין של צבע וצורה...הם התאימה לנזקים שבאופנוע אחרי זה לא הייתי קובע שזה שייך לאופנוע עצמו"** (שם, ש' 19-15).

לטענת הסנגור שבהתאם לחוברת הדרכה מדור ת"ד 11/15 (נ/1) יכול היה הבוחן לערוך שחזור של מהירות האופנוע על פי סימן השפשוף על הכביש השיב הבוחן שלא עשה זאת מאחר **"והמרחק הוא קצר מאוד, הסימן נוצר לאחר האימפקט, לכן כל תוצאה שהייתה מתקבלת לא הייתה דומה ומשקפת את מהירות האופנוע האמיתית"** (עמ' 7 ש' 24-20). הבוחן העיד שאיננו יודע באיזה הילוך נמצא האופנוע או מהי מהירותו המרבית וכי מסקנותיו הסתמכו על דברי הנאשם, הנפגע והממצאים בשטח.

הבוחן נשאל מדוע לא ערך שחזור בהתאם לגרסת הנאשם שהייתה משאית שפנתה ימינה והסתירה את רוכב האופנוע והשיב שעל פי החוק, כאשר לנהג אין שדה ראייה, עליו לעצור, להמתין ולא לנסוע ושמעבר לכך, למיטב זכרונו הנפגע לא הזכיר קיומה של משאית.

הבוחן נשאל היכן בסקיצה שערך נמצאת חזית רכב הנאשם וענה שהרכב הוזז טרם הגעתו ולכן איננו יכול להצביע אולם בהודעתו של הנאשם הוא נשאל על כך ומסר מיקום (עמ' 9 ש' 29-26).

ב"כ הנאשם טען שהנפגע מסר שהחליף כל הזמן הילוכים אך הבוחן שלל את הטענה ורמז להטעיה מצד הסנגור כאשר לדבריו, הנפגע לא ציין **"שהוא החליף הילוכים כל הזמן"** אלא **"טען שהוא בדק אם הקלאץ' מחליק"** אך גם אם הקלאץ' תוקן או לא, זוהי לא מערכת בטיחותית קריטית לתאונה ולכן אין קשר לתאונה (עמ' 9 ש' 30 - עמ' 10 ש' 8). לטענת הבוחן מערכת הבטיחות של הרכב **"היא הגה בלמים וצמיגים"** וכפי שלא בדק את מצב הגיר או הקלאץ' של רכב הנאשם, אין סיבה לבדוק זאת באופנוע. עוד הוסיף, שמסיבות של בטחונו האישי הוא לא ירכב על האופנוע מאחר ואיננו **"יודע איזה נזק נגרם למערכת שאין באפשרותו לבדוק"** (עמ' 11 ש' 7-4) כאשר את המערכות הבטיחותיות הוא יכול לבדוק כשהאופנוע בעמידה.

בחקירתו החוזרת התייחס הבוחן למצב התנועה לפי עדותו של הנפגע וציין שהנפגע אמר שכלל לא היו עוד רכבים בכביש (עמ' 13 ש' 1).

ב. פרשת ההגנה:

עיקר עדות הנאשם - הנאשם, בחר להעיד בבית המשפט ואמר שאין לו מה להוסיף על מה שמסר במשטרה.

בחקירתו הנגדית העיד שהגיע לצומת, "**הייתה משאית שאותה ימינה מתחילת הפנייה ואני ראיתי שהיא לא נכנסת לנתיב שלי ויצאתי**" (עמ' 13 ש' 7-8). כאשר עומת כיצד אם כך אמר שראה את האופנוע מרחוק אמר שכשיצא "**והמשאית נכנסה לפנייה כשאני באמצע הצומת, העין שלי מסתכלת שמאלה כי אני פונה שמאלה ואז רק ראיתי את המשאית**" וכשנשאל אם האופנוע היה אחרי המשאית ענה ש"**סביר להניח**" (עמ' 14 ש' 2-5). לאחר מכן טען שיצא עוד לפני שהמשאית סיימה את הפנייה שלה כשרק אותה ימינה ולאחר מכן אמר שיצא איך שהיא התחילה (ש' 6-9). לטענתו, בניגוד לטענת הבוחן, נקודת האימפקט לא הייתה בנתיב האופנוע אלא בצומת וכדבריו "**אני מהנתיב הימני שלי התחלתי את הפנייה שמאלה וזה קרה באמצע הצומת**". הנאשם אישר שמשאית שפונה ימינה מסתירה את שדה הראיה מאחוריה ולמרות זאת בחר לצאת כי "**המשאית פונה במהירות מאד איטית ואני הייתי מסיים את הפנייה שלי**" (עמ' 15 ש' 3). לדבריו הוא "**הציץ**" שלא מגיעים רכבים. כשעומת עם גרסתו במשטרה שהגיע לקו הצומת, המשאית פנתה ימינה ואחריה לא ראה רכב ציין שמה שנכון זה מה שאמר בבית המשפט.

יתר מוצגי ההגנה:

בא כוח הנאשם הגיש את חוברת הדרכה והנחיית מדור ת"ד 11/2015 (נ/1).

ג. דיון והכרעה

לאחר ששמעתי את כלל העדויות, בחנתי את מוצגי התביעה וההגנה וקראתי בעיון רב את סיכומי הצדדים, אני קובע שהמאשימה הוכיחה מעל לכל ספק סביר את המיוחס לנאשם בכתב האישום.

כאמור, מטעם המאשימה העידו 3 עדי תביעה. פריד עזאם - סייר בתחנת משטרת חדרה, שי נטל - בוחן התנועה, ורחבי נמרוד - הנהג המעורב. לאחר סיום פרשת התביעה העיד הנאשם להגנתו ובתום שמיעת פרשת ההגנה הגישו הצדדים את סיכומיהם בכתב.

המאשימה עתרה במסגרת סיכומיה להרשעת הנאשם בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום, שכן לעמדתה היא עמדה בנטלים המוטלים עליה והוכיחה מעבר לכל ספק סביר שהתאונה אכן נגרמה בשל נהיגתו של הנאשם, נהיגה שהתאפיינה בקלות ראש בכך שהנאשם לא נתן תשומת לב מספקת לדרך, לא ציית לתמרור שהיה מוצב בכיוון נסיעתו, לא נתן זכות קדימה לאופנוע המעורב והוא זה שגרם לתאונה.

המאשימה מבססת את טיעוניה בעיקר על עדותו ומסקנותיו של הבוחן המשטרתי - שי נטל, שלא נסתרו ע"י ההגנה. הבוחן מצא סימני חריטה קלים באספלט ושברי האופנוע אשר מעידים על איזור האימפקט, קבע שסימני החריטה הם תוצר של החלקת האופנוע לאחר האימפקט, גרסת הנאשם לא מתיישבת עם הממצאים בזירה, שדה הראיה של הנאשם לא נפגע, רכב הנאשם פנה שמאלה שלא מצידו השמאלי של הנתיב, אלא מצידו הנגדי של הנתיב.

לעמדת המאשימה גרסת הבוחן ומסקנותיו נתמכות גם מעדותו של הנהג המעורב, רחבי נמרוד, אשר ציין שבמרחק קצר ממנו בכיוון נסיעתו הופיע רכב שנעצר בצומת הוא ניסה לבצע בלימת חירום, הבחין שהבלימה לא תיתן מענה ראוי ניסה לסטות ימינה אך לא הצליח מאחר שהנאשם נעצר באמצע הצומת וחסם את כולה כך שלא יכול היה לעבור מאחורי הרכב. עדותו של הנהג המעורב אשר הוגשה וסומנה נ/2 מחזקת את גרסתו ביחס לקרות התאונה שכן המעורב ציין שרכב הנאשם נכנס שמאלה, ואם היה נכנס רגיל בנתיב הימני והיה פונה היה מגיע לנתיב שלו ולא לנתיב של הנהג המעורב.

המאשימה ביקשה לדחות את גרסת הנאשם ביחס להימצאותה של משאית כזו או אחרת במקום הנסיעה, שכן מנגנון התרחשות התאונה, הממצאים בזירה, ומסקנות הבוחן שללו גרסה זו.

במסגרת פרשת ההגנה העיד כאמור הנאשם, הודעתו הוגשה בהסכמה וסומנה ת/10, ולטענת המאשימה יש בהודעתו סתירות משמעותיות אשר מתייחסות גם לגרסתו, עדותו אינה רציפה, לא מהימנה, ויש לדחותה על הסף.

ההגנה, בסיכומיה, ביקשה לקבוע שבהעדר שחזור וקביעת נמנעות, לא הוכחו יסודות העבירה, ומחדלי חקירת הבוחן, לצד העדר קביעת מקום האימפקט, לביצוע שחזור התאונה, מובילות בהכרח למסקנה שיש לזכות את הנאשם. עוד נטען שהמאשימה לא הוכיחה קשר סיבתי לבין נפילת האופנוע התקול במרחק רב בין הצומת למפגש הסופי בין הרכבים, לא בוצעו פעולות חקירה רבות ובסיסיות, הושטו נתונים וראיות מזכות, ויש בכל אלה כדי להביא לזיכויו של הנאשם.

ההגנה סקרה בסיכומיה את עדותם של עדי התביעה וביקשה ללמוד שבהעדר חישוב נתונים ועריכת שחזור ע"י הבוחן, לא ניתן לקבוע מעבר לכל ספק סביר שאכן הנאשם אשם בגרימת התאונה. עוד טענה ההגנה שאם התאונה לא ארעה בצומת, הרי שאין לייחס לנאשם את החובה לציית לתמרור. התביעה ביקשה לקבוע שעבודת הבוחנות מצד הבוחן נגועה במחדלים, מחדלים שיש בהם כדי לקבוע שבמקרה קונקרטי זה האחריות לגרימת התאונה אינה רובצת לפתחו של הנאשם.

ב"כ הנאשם טען בהתאם שהבוחן לא פעל על פי הנוהל כאשר לא חישב את מהירות רוכב האופנוע ואולם מקריאת הנוהל אין הדבר אפשרי בנסיבות המקרה כפי שאף הסביר הבוחן. בזירה לא איתר הבוחן סימני בלימה אלא חריטות קלות ושברים שעל פי הנוהל, אין הדבר מצביע על נקודת האימפקט ואלו יכולים לנוע מרחק רב מנקודת המגע הראשונה. לשם קביעת נקודת האימפקט יש לתור אחר סמני שפשוף של הצמיגים שכאמור, לא אותרו כאלה (עמ' 25 לנוהל). לאור סימני החריטות הקלות והקצרות, כמו גם הטלת הרכב על רכב הנאשם, היעדר עדים ותיעוד לתאונה

(לפחות לכאורה) וכן אי יכולת לקבוע את נקודת האימפקט המדויקת, הרי שלא ניתן לחשב את מהירות הרכב ואין המדובר במחדל של הבוחן.

יתרה מכך, מצאתי את עדות הנפגע אמינה ועקבית. אני קובע שהרכב נהג במהירות נמוכה ושהתקלה שכביכול הייתה באופנוע ותוקנה, לא ניתקה את הקשר הסיבתי שבין התנהלות הנאשם לבין גרימת התאונה ותוצאותיה.

מנגד, גרסת הנאשם הייתה לא אמינה ולא עקבית. הנאשם שינה תדיר את גרסתו באשר להיכן הייתה המשאית לכאורה, באיזה שלב הוא יצא והחל בפניה, ואף בשאלה מתי ראה את האופנוע שינה את גרסתו לא פעם ולא פעמיים. למעשה, בנסיבות התאונה ובממצאים שנמצאו בזירה יש די כדי להפריך את גרסת המשאית לגמרי ולראיה, בגרסת הנאשם שתועדה על ידי השוטר פריד בת/1 לא הוזכר קיומה של משאית אלא שלא הספיק לראות את האופנוע וגרסה זו של המשאית נולדה רק 3 ימים לאחר מכן כשהודעתו נגבתה במשטרה (ת/4).

מקובלת עליי קביעת הבוחן שהנאשם פנה מהנתיב הנגדי וזאת לאור זווית הפניה בהתאם לחריטות ולשברים שנמצאו. אמנם אלו אינם מלמדים שזוהי נקודת האימפקט אך סימני החריטה שיצר האופנוע בטרם נעצר בצמוד לרכב מעידים כי נקודת האימפקט איננה רחוקה והתרחשה כפי שקבע הבוחן בנתיב נסיעתו של האופנוע. ממצאים אלה תואמים גם את גרסת הנפגע שהנאשם לא עצר בקו העצירה, נכנס לנתיב שלו ונעצר כך שחסם את הנתיב עד שלא יכול היה לעבור גם מאחורי הרכב דהיינו תוך סטייה ימינה. כל אלו, יש בהם די כדי לסתור את קיומה של משאית כפי שטען הנאשם וזאת כאמור גם מבלי שהנפגע נשאל בפירוש על מצב התנועה וענה שלא היו בכביש שום רכבים לפניו.

בנסיבות אלה, אני דוחה את גרסת הנאשם וסבור שהיא מופרכת מיסודה, איננה נשענת על בסיס ראיתי ונועדה כדי להרחיקו מאחריותו לגרימת התאונה.

כך גם רמיזות וטענות הסנגור אודות נפילה של הנפגע מרחק רב בטרם המפגש וללא קשר לרכב הנאשם הומצאו יש מאין וללא כל בסיס. הטענה שרכב האופנוע "טס" לא גובתה בבדל ראיה ומנגד, די בתוצאות התאונה הקלות (ואין בכך כדי להקל ראש בהתנהלות הנאשם או בנזק שנגרם לרכב האופנוע שלא באשמתו), כדי לשלול את טענת הסנגור שהנפגע נהג במהירות 180 קמ"ש בטרם ההתנגשות (ר בעניין זה עמ' 12 לפרוטוקול ש' 5-6).

דווקא גרסת הנפגע שנהג במהירות נמוכה מתיישבת הן עם התקלה בגינה ביצע נסיעת מבחן והן עם הנזק שנגרם לאופנוע, לרכב הנאשם ולרכב. ככל שהנפגע היה נופל מרחק רב טרם התנגש ברכב הנאשם, לא היה עף מעל מכסה המטען של רכב הנאשם וכלל הפגיעות היו בחלקו התחתון של הרכב ולא כך הן. כך גם, לנפילה שכזו היו סימנים עוד קודם לכן וכאמור, גם אלו אין בנמצא. עוד יוזכר כאמור, שנגרם נזק לאופנוע והכידון שלו נדחף לאחור והסתובב, מנגנון המתיישב עם התנגשות האופנוע חזיתית בעודו עומד.

טענת הסנגור לפיה הנאשם נעדר אחריות לקרות התאונה מאחר שהתאונה לא אירעה בצומת עומדת בסתירה לעדותו של מרשו אשר פעם אחר פעם העיד שהתאונה התרחשה בצומת. הנאשם עצמו ציין שהופתע לראות את האופנוע ולכן עצר את הרכב וכשהבין שהאופנוע לא יוכל לחמוק ניסה לצאת מהצומת. כאמור, ניסיון זה לא צלח והתאונה התרחשה

כאשר הנאשם היה באמצע הצומת, בתוך נתיב נסיעתו של האופנוע, מאחר שפנה שלא מנתיב נסיעתו ושלא לתוך נתיב הנסיעה שהיה אמור להיות שלו.

בעניין זה, אנ ג דוחה את טענת הנאשם שנסע לאט לאט עד קו הצומת מאחר שכאמור, בשים לב לת/6 אין בנמצא זווית מציאותית שתתמוך בטענה. בנסיבות אלה, ברור כיצד לא ראה הנאשם את הנפגע מבעוד מועד ולזאת גם יש להוסיף את החלונות הקדמיים הכהים שהותקנו ברכבו של הנאשם ואשר כפי שניתן לחזות בלוח התצלומים, מראש מורידים את איכות שדה הראייה.

סיכומו של דבר, מצאתי לנכון לדחות את גרסת הנאשם הן באשר להתנהלותו בטרם החל בחציית הצומת, הן באשר לקיומה של משאית והן באשר למיקום האופנוע בטרם התחיל לפנות. בהתאם, מקובלת עליי לגמרי עדות הנפגע באשר לאופן התרחשות התאונה, עדות שגובתה בממצאי הזירה ובקביעות הבוחן שלא מצאתי בהן קשיים. לאור האמור, אני מרשיע את הנאשם מעבר לכל ספק סביר.

ניתנה היום, כ"ו אלול תשפ"ב, 22 ספטמבר 2022, במעמד הצדדים.